

OPMANDSKENDELSE

afsagt mandag den 7. oktober 2024

af fhv. højesteretspræsident Thomas Rørdam

i faglig voldgift sag FV 2023-1120

FOA – Fag og Arbejde

for

A

(advokat Jeppe Wahl-Brink)

mod

Dansk Erhverv Arbejdsgiver

for

Virksomhed 1 under konkurs

(advokatfuldmægtig Michaela Strand)

Uoverensstemmelsen

Sagen angår, om det var berettiget, at virksomheden den 8. november 2022 bortviste A fra hendes stilling som servicemedarbejder i udekørende hjemmepleje og – hvis det ikke er tilfældet – om det ville have været sagligt at afskedige A. Der skal endvidere tages stilling til det økonomiske opgør mellem parterne, hvis bortvisningen ikke var berettiget.

Påstande

Klager, FOA – Fag og Arbejde for A, har påstået Virksomhed 1 under konkurs tilpligtet at

- 1) betale 58.636,73 kr. med sædvanlig procesrente fra sidste lønningssdag og
- 2) betale 15.613,34 kr. med sædvanlig procesrente fra bortvisningsdagen.

Indklagede, Dansk Erhverv Arbejdsgiver for Virksomhed 1 under konkurs, har påstået frifindelse, subsidiært betaling af mindre beløb end påstået af klager.

Der er enighed om, at beløbet i påstand 1 svarer til løn i opsigelsesperioden, og at beløbet i påstand 2 svarer til løn i 2 uger.

Sagens behandling

Opmanden, fhv. højesteretspræsident Thomas Rørdam, traf den 26. oktober 2023 afgørelse om, at sagen skulle behandles sammen med sagerne FV 2023-1069, FV 2023-1117, FV 2023-1118 og FV 2023-1119.

Den mundtlige forhandling af de fem sager fandt sted den 10. juni og den 24. september 2024 hos Dansk Arbejdsgiverforening.

Sidedommerne for klageren var advokat Tine Marie Andersen og advokat Mumme Thing.

Sidedommerne for indklagede var advokat Tina Munch og advokatfuldmægtig Anne Skarequist.

Der blev i relation til A's sag afgivet forklaringer af A, B, C og D.

Votering fandt sted den 4. oktober 2024 hos FOA – Fag og Arbejde. Efter aftale mellem parterne og sidedommerne deltog alene opmanden og sidedommerne Mumme Thing og Anne Skarequist i voteringen. Der var ikke flertal for et resultat blandt sidedommerne. Afgørelsen er derfor truffet af opmanden.

Virksomhed 1 blev erklæret konkurs ved dekret afsagt den 30. august 2024. Dansk Erhverv har den 18. september 2024 oplyst, at boet ikke ønsker at indtræde i sagen.

Sagsfremstilling

A blev den 6. september 2021 ansat som servicemedarbejder i udekørende hjemmepleje hos Virksomhed 1 med tiltrædelse den 1. november 2021

A blev afskediget den 8. november 2022 på grund af massivt sygefravær.

Senere samme dag blev hun bortvist. Af bortvisningsbrevet fremgår:

”På baggrund af dagens voldelige episode på kontoret, skal vi hermed meddele, at du dags dato er bortvist fra din stilling.

Årsagen til bortvisningen er, at du sammen med din mand har udvist aggressivt adfærd, og især den måde I kommunikerede på. I kom med uberettigede trusler og nævnte, at I tager din opsigelse personligt. Din mand valgte at komme ind på kontoret igen til trods for, at han var blevet bedt om at forlade stedet omgående.

Ydermere nævnte du og din mand bl.a., at C ville få en straffesag, herunder at I dermed ville indgive en politianmeldelse mod ham for forhold, som ikke er strafbart, hvilket er en overtrædelse af straffelovens § 165 samt I nævnte, at I ”nok skulle få ramt på Virksomhed 1 og C”.

...”

D og B har den 10. november 2022 underskrevet følgende enslydende vidneudsagn:

”Ang. Episode med medarbejder: A ...

1. A møder ind på vagt her til morgen, som meget aggressivt ytrer ønske om et møde med Direktør C og virksomhedsejer E ASAP, A informeres om at dette beklageligvis ikke er muligt i dag, da virksomhedsejer E ikke er tilstede i dag, men at det vil forsøges at blive planlagt hurtigst muligt. A køre derefter ud og arbejder.
2. Omkring 11-12 tiden møder hun op på kontoret igen, nu i selskab med sin mand F. A henvender sig igen meget aggressivt til Direktør C, og bryder faktisk ind i et møde, med råbende og aggressiv kommunikation. Det er besluttet inden episoden at opsige A grundet meget højt fravær, seneste sygemelding i weekenden og arbejdsdygtig igen Mandag den 7/11-22.

Direktør C vælger at give A opsigelsen pr. fysisk brev og til hende personligt, Dette udegør at A og hendes mand agere MEGET voldsomt og truende, A’s mand F vælger at gå truende og meget tæt hen på/til C, hvortil C pænt og roligt beder A’s mand om at forlade lokalet, dette vælger A’s mand ikke at gøre, men derimod vælger han at true C personligt, kommer med udsagn som ”Dette her bliver personligt” – ”Er du sikker på at det er det her du vil?” – ”Det her kommer du/I til at fortryde” Hertil bliver A’s mand tiltalende gange bedt om at forlade stedet.

A’s mand vælger til sidst at forlade stedet, for så få sekunder efter at komme tilbage og true endnu engang med følgende udsagn ”Jeg skal nok få ram på Virksomhed 1 og dig C”.

3. Hele situationen er meget utryg og flere af kontor personalet er få sekunder for at kontakte politiet, da de var nervøse for om situationen ville udvikle sig til fysisk vold mod C. Situationen har udgjort STOR utryghed hos kontor/ledelses personalet.

Jeg ... underskriver hermed tro og love på at have været vidne til ovenstående og erklære mig fuldstændig enig i ovenstående.”

Den 9. november 2022 sendte B følgende mail til C:

”Hej C.

Her er en kopi af det vidneudsagn jeg skrev i går, jeg printer nogle ud og høre henholdsvis tvillingerne og D om de vil underskrive dette og derefter sender jeg dem til dig med underskrifterne.”

A's daværende kæreste, som rettelig hedder G, indgav den 8. november 2022 politianmeldelse mod C for i forbindelse med episoden samme dag hos Virksomhed 1 at have taget fat om hans håndled og skubbet ham lidt baglæns. Politiet gav ved anmeldelsen udtryk for, at det beskrevne ikke opfyldte gerningsindholdet i voldsbestemmelsen.

Der er enighed om, at ansættelsesforholdet er omfattet af den dagældende fritvalgsoverenskomst, og at spørgsmålet om godtgørelse for usaglig afskedigelse skal afgøres efter hovedaftalens § 4 og Afskedigelsesnævnets praksis.

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at hun blev ansat i Virksomhed 1 den 1. november 2021 som ufaglært hjemmehjælper. Før ansættelsen havde hun arbejdet i ca. 5 år i privat hjemmepleje. Hun lider af en kronisk hjertesygdom og er blevet opereret en del gange. Sygdommen bevirker, at hun har nedsat arbejdsfunktionsevne, hvilket hun gjorde H bekendt med under ansættelsessamtalen. Hun blev som følge af sygdommen fritaget for rengøringsarbejde, som er den hårdeste af de arbejdsopgaver, man har som hjemmehjælper. Hos Virksomhed 1 var hendes arbejdstid 35 timer pr. uge, men hun arbejdede ofte mere.

Omkring august og september 2022 begyndte hendes sygdom at give hende flere problemer end normalt, og hun havde i disse måneder nogle sygefraværsperioder. Hun var bekendt med, at man hos Virksomhed 1 havde problemer med medarbejdere, som var meget syge, og hun frygtede, at hun ville blive opsagt på grund af sygefraværet. Efter at C kom til i efteråret 2022, har hun tit ført sig presset til at møde på arbejde eller at anvende feriedage, når hun var syg. Fredag den 4. november 2022 bad hun C om at få en sygefraværsopgørelse, så hun kunne sikre sig, at sygefraværet var opgjort korrekt. C sagde til hende, at hun havde 60 % sygefravær, hvilket hun var uforstående overfor. Mandag den 7. november 2022 sidst på eftermiddagen rykkede hun C for opgørelsen. Han lovede hende, at hun ville få den. Tirsdag den 8. november 2022 om morgenen rykkede hun igen C for opgørelsen. C sagde ved den lejlighed, at hun ikke stod til afskedigelse. Da hun stadig ikke havde fået opgørelsen, ringede hun til sin daværende kæreste G og bad ham om at tage med hende på Virksomhed 1's kontor senere på dagen. Baggrunden for det var, at hun følte, at hun havde brug for støtte for at få udleveret statistikken. Ved 11-tiden indfandt hun sig på kontoret sammen med G. C stod i en døråbning, da de kom. Han var ikke i gang med et møde. C udleverede herefter til G et opsigelsesbrev dateret den 8.

november 2022, hvoraf det fremgik, at hun blev opsagt på grund af massivt sygefravær. Det gav anledning til diskussion og småskænderier mellem G og C. Der var ikke voldelige optrin, bortset fra, at C tog fat i G's arm, hvilket G blev sur over. Det endte med, at hun og G gik. Hun og G kom kort efter tilbage for at aflevere hendes arbejds-Ipad og arbejdstelefon, som lå i hendes bil. De så ikke C ved den lejlighed. De kørte til en politistation for at anmelde C for det tilfælde, at kom et efterspil. Der kom ikke noget ud af politianmeldelsen. Hun har ikke hørt noget til en politianmeldelse indgivet af Virksomhed 1. Senere om eftermiddagen den 8. november 2022 modtog hun et bortvisningsbrev.

Forevist D og B's erklæringer forklarede hun, at det ikke er rigtigt, at der var en ordveksling svarende til citaterne, bortset fra, at G sagde noget i retning af, at han mente, at det var personligt, at hun blev afskediget på det grundlag, der var angivet i opsigelsesbrevet.

Der verserer en sag i Ligebehandlingsnævnet udover den foreliggende faglige voldgiftssag.

B har forklaret bl.a., at hun er uddannet social- og sundhedshjælper. Hun blev ansat i Virksomhed 1 medio 2022. Hun arbejdede som teamleder og udførte for det meste sit arbejde som kontorarbejde. Hun fratrådte i maj 2023. Hun opsagde selv sin stilling for at komme en opsigelse fra Virksomhed 1's side i forkøbet efter en ubehagelig samtale med C.

Forevist den erklæring, hun har afgivet, forklarede hun, at hun har underskrevet, men ikke skrevet erklæringen. Erklæringen er skrevet af C, og hun følte sig presset til at underskrive. Hun kan hverken be- eller afkræfte det anførte i erklæringens punkt 1. Hun var der ikke om morgenen. Med hensyn til punkt 2 var der ikke tale om, at A brød ind i et møde. C lukkede sin dør, når han havde møder, og døren stod åben. Hun opholdt sig på sit kontor ved siden af C under episoden. A og hendes kæreste indfandt sig. Hun hørte ikke, hvad der blev sagt, men hun havde ikke indtryk af råbende eller aggressiv adfærd fra deres side. Derimod havde hun indtryk af, at navnlig A var frustreret. Hun hørte ikke, at de blev bedt om at gå. De udsagn, der er citeret i erklæringen, har hun ikke hørt, og hun kan derfor ikke vedstå dem. Det samme gælder det, der er anført i punkt 3. Hun havde ikke indtryk af, at situationen udviklede sig på den måde, der er beskrevet i punkt 3. Kort efter episoden kom C med erklæringen og bad hende om at underskrive, hvad hun følte sig presset til at gøre. Der blev udarbejdet yderligere to erklæringer med helt samme indhold som den erklæring, hun underskrev. Den ene blev underskrevet af D, og den anden af en medarbejder, som tilbagekaldte erklæringen, efter at hun var blevet opsagt.

Forevist mail af 9. november 2022, som først er inddraget i sagen under kontraafhøringen af hende, forklarede hun, at mailen må betyde, at det er hende selv, der har skrevet erklæringerne. Hun er dog af den opfattelse, at det er C, som står bag teksten. Hun husker ikke, hvordan erklæringerne er blevet til, men der kan være tale om, at hun har skrevet dem efter et oplæg fra C.

Hun har hos Virksomhed 1 oplevet, at medarbejdere blev presset til at møde syge på arbejde.

C har forklaret bl.a., at han blev ansat i Virksomhed 1 i oktober 2022 som daglig leder.

På grund af A's massive sygefravær havde ledelsen besluttet, at hun skulle afskediges. Han har ikke erindring om, at hun før afskedigelsen havde bedt om en opgørelse over det sygefravær, hun havde haft. Han udleverede afskedigelsen til hende personligt hos Virksomhed 1 den 8. november 2022. Hun var alene ved den lejlighed. Hun forlod stedet efter at have modtaget afskedigelsen, men kom tilbage ca. en time senere med sin kæreste. På det tidspunkt sad han i møde på et kontor, men kæresten

brød ind og krævede, at opsigelsen blev trukket tilbage. Kæresten råbte op og var aggressiv. Kæresten gik helt tæt på ham og gav ham et lille skub. Han ville ikke tilbagekalde afskedigelsen og bad kæresten om at gå og sagde, at han ellers ville tilkalde politiet. A stod i døråbningen og råbte, at de nok skulle få ram på dem. Til sidst forlod kæresten kontoret og smækkede med døren. Kæresten sagde mange gange, at de nok skulle få ram på dem. Han opleverede episoden som truende. B var ikke til stede på kontoret under episoden, men hun kunne høre, hvad der blev sagt og råbt. Hun blev senere afskediget, da hun var ustabil.

De erklæringer, som D og B har underskrevet, er ikke skrevet af ham, men af B. Han har ikke presset B til at formulere sig som sket i erklæringerne.

D har forklaret bl.a., at hun var administrationsansvarlig i Virksomhed 1. Hun havde i 2022 været ansat i mere end 10 år. Hun havde et godt samarbejde med ledelsen.

Den 8. november 2022 sad hun på sit kontor og havde møde med C, da A's kæreste, som er en stor mand, brasede ind og gik helt tæt på C. Han råbte op og ville have en forklaring på, at A var blevet afskediget. Han krævede, at afskedigelsen blev trukket tilbage. C ville ikke trække afskedigelsen tilbage. Situationen var meget ubehagelig, og hun ville have ønsket, at hun havde en alarmknap. C bad kæresten og A om at gå og sagde, da de ikke umiddelbart ville gå, at han ellers ville tilkalde politiet. Kæresten sagde på vej ud, at han nok skulle få ram på Virksomhed 1 og C.

Den erklæring, hun underskrev, har hun lavet sammen med B samme dag, som episoden fandt sted. De var enige om indholdet. Hun kan vedstå erklæringen.

Parternes argumenter

Parternes argumenter er afspejlet i opmandens begrundelse.

Opmandens begrundelse og resultat

A blev afskediget den 8. november 2022 til fratræden den 31. december 2022 på grund af omfattende sygefravær. Der skal ikke tages stilling til sagligheden af denne afskedigelse.

A blev bortvist senere samme dag navnlig med henvisning til, at hun sammen med sin mand (daværende kæreste) havde udvist aggressiv og truende adfærd samt nægtet at forlade Virksomhed 1's kontor.

Det begivenhedsforløb, der udspillede sig hos Virksomhed 1 den 8. november 2022, er ikke beskrevet ensartet i de erklæringer, som D og B har udarbejdet, og i de forklaringer, der er afgivet. Jeg lægger efter bevisførelsen til grund, at A, efter at hun havde fået udleveret afskedigelsesbrevet, enten var eller på ny indfandt sig hos Virksomhed 1 sammen med sin daværende kæreste G, og at G brasede ind på D's kontor, hvor hun og C holdt møde. Jeg lægger endvidere til grund, at G, mens A stod i døråbningen, optrådte aggressivt og truende over for C og krævede, at afskedigelsen blev trukket tilbage, hvilket C afviste og bad dem om at gå, hvilket de til sidst gjorde. Jeg lægger til grund, at G under episoden bl.a. råbte, at de nok skulle få ram på Virksomhed 1 og C, og at det her kommer de

til at fortryde, og at A under episoden var højtråbende. Jeg finder efter en samlet bedømmelse af erklæringerne og forklaringerne ikke tilstrækkeligt bevis for, at A også var truende.

På baggrund af det anførte finder jeg, at A har udvist en adfærd, der kan begrunde bortvisning af hende. Jeg lægger herved vægt på, at A, selv om hun ikke selv var truende, men alene højtråbende, var vidne til G's truende adfærd under forløbet, og at hun ikke gjorde noget for at bremse G eller at tage afstand fra hans trusler.

Herefter tager jeg indklagedes frifindelsespåstand til følge.

Thi bestemmes

Virksomhed 1 under konkurs frifindes.

Parterne skal betale egne sagsomkostninger og skal hver betale halvdelen af opmandens honorar.

Thomas Rørdam